

К 329/Ш 58

120000868166

110

1920 - 1980

60

години

партийна
организация
с. Иваново
с. Божичен

K 329/III 58

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868166

ПАРТИЙНА
ОРГАНИЗАЦИЯ
с. ИВАНОВО
с. БОЖИЧЕН

ИЧ 4099

Званието „комунист“ у нас в България, е високо звание, За разлика от другите звания, обаче то не се дава веднъж завинаги. Званието „комунист“ се защитава и отстоява цял живот и през целия живот.

Тодор ЖИВКОВ

60 ГОДИНИ ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ В С. ИВАНОВО И В С. БОЖИЧЕН

ДИМИТЪР ДОНЧЕВ,
секр. ОВК — ИВАНОВО

Минават годините. Избледняват събития, дати и имена. Но 1920 година ще грее все по-ярко и в благодарната памет на жителите от с. Иваново и с. Божичен. Ще се съхрани онази равностетка на изминалия 60-годишен период за приноса на комунистите, сдружените земеделци, отечественофронтовците, цялото патриотично и трудолюбиво население под ръководството на партийната организация във всестранната работа и борбата за пълното тържество на нашите велики комунистически идеи.

Шест десетилетия съществуват партийните организации в с. Иваново и с. Божичен. И шест десетилетия в тях като фокус се събират и отразяват събитията и борбата за по-добър и по-щастлив живот.

Има нещо символично, че в навечерието на XII конгрес на БКП ние отчитаме нашите постижения, правим равностетка на изминалия период. За един кратък исторически срок нашите селища Иваново и Божичен завоюваха големи успехи в борбата за щастие, за благополучие на всички наши жители.

В тези тържествени дни за жителите на Иваново и Божичен не може да има човек, който да не изпитва гордост, да не почувствува полъха на историята и на съвременните постижения.

Отбелязвайки тези важни събития, станали преди 60 години, Общинският комитет на БКП — Иваново поднася сърдечни другарски, боеви, комунистически поздравии на Вас — ветераните, на всички комунисти, на всички жители на Иваново и Божичен по случай славния юбилей — 60-годишнината от създаването на партийните организации.

В тези радостни юбилейни дни ние не забравяме през какви трудности са минали нашите комунисти, какви усилия са били необходими, за да се извърши това историческо дело.

И сега, решавайки въпросите, свързани с развитието и усъвършенствването на социалистическото управление, ние се вдъхновяваме и черпим сили от онези, които водиха неотклонна борба за изграждане на основите на новото социалистическо общество. Няма никакво съмнение, че утре онези, които ще дой-

дат след нас ще възпитават народа и младежите в същия дух, в същото направление, каквото вие ни възпитавате.

И днес, когато говорим за успехите на нашите села, за радващите постижения в областта на селското стопанство, трябва с удоволствие да кажем, че тези успехи биха били невъзможни без правилното ръководство на нашата партия.

Приятно е да се каже, че партийните организации в Иваново и Божичен са едни от първите, създадени в окръга и че всички комунисти са единни и сплотени около ЦК на БКП и успешно решават всички въпроси, поставени от бюрото на ОК на БКП — Русе.

И ние се преклоняваме пред вашето дело, другари-ветерани, които сте свидетели на завоеванията ни. Пред всички онези, които възглавяваха и мобилизираха трудещите се на борба за нашето комунистическо дело.

Комунистите, трудещите се от Иваново и Божичен с право се гордеят със своята партийна организация, която в наше време стои в челните редици за социалистическото изграждане на страната, за благоденствието и щастливото бъдеще на българския народ.

В обявеното предконгресно съревнование партийните организации в Иваново и Божичен спонтанно откликнаха за достойни дела в чест на XII конгрес на БКП. И няма съмнение, че всички трудещи се с близката помощ на другарите от БЗНС и пълната подкрепа на нашите селскостопански труженици, цялата наша общественост ще посрещне това голямо събитие с изгълнени планове.

Вдъхновител на бъдещите ни успехи е нашето единство, нашата сплотеност и трудът ни.

Като Ви поздравява още веднъж, драги другари и другарки, Общинският комитет на БКП Ви призовава към нови победи и нови дела.

Да живее славната партийна организация на с. Иваново и село Божичен

ЮБИЛЕЯТ НИ ВДЪХНОВЯВА

Стоян ИВАНОВ,

зав. парт. кабинет — ОПК, Иваново

През м. декември 1980 г. комунистите и трудещите се от Иваново и Божичен ще чествуват 60 годишния юбилей от създаването на партийните организации. Това събитие става в навечерието на 12-тия конгрес на БКП и чествуване 1300 годишнината от създаването на българската държава.

Решаваща роля изиграва за пробуждане класовото съзнание на работническата партия (т. с.), основана от Димитър Благоев през м. август 1891 г.

Социалистическите идеи проникват в селата от окръжната социалдемократическа партия чрез неуморните ѝ разпространители Димитър Атанасов, Найден Киров, Замфир Замфиров, Филип Раковски и други, още преди първата световна война, когато в Божичен се оформява партийна организация. Първите ѝ учредители са учителят Димитър Томов (Шопа), Иван Тончев, Иван Касъров, Станю Георгиев Желев, Георги Манев Радоев, Ботю Георгиев Желев, Михаил Михалев Стоянов, Колю Дечев Радоев, като последният е бил в емиграция в Русия и САЩ, от където идва закърмен с идеите на социализма.

Партийната организация в Божичен укрепва още повече след войната и през 1920 г. се оформява като бойка и активна организация.

През март 1920 година в Иваново се основава под ръководството на Окръжния комитет на партията партийна организация. Основатели са Дани Токаджиев, Сава Рачев, Петър Узун, Стоян Ангелов, Стоян Райков, Колю Пенчев, Пенчо Великов, Иван Чапаров, Петър Дачев, Парашкев Попов, Ганчо Попов, Велико Токаджиев, Иван Рачев, Мицо Чапаров и Дочо Цаков. По-късно четирима от последните отпадат като някои от тях преминават в Сговора, а другите остават безпартийни. Но организацията все още не може да заживее редовен организационен живот. За да я укрепи Окръжният комитет на партията изпраща своя пълномощник Спиридон Савов, който провежда разяснителна работа и поставя задачи пред партийните членове. За секретар е избран Дани Токаджиев и започва да се чувства влиянието на партийната организация сред трудовите селяни в Иваново.

Двете партийни организации развиват значителна дейност за социалистическото възпитание на местното население. Особе-

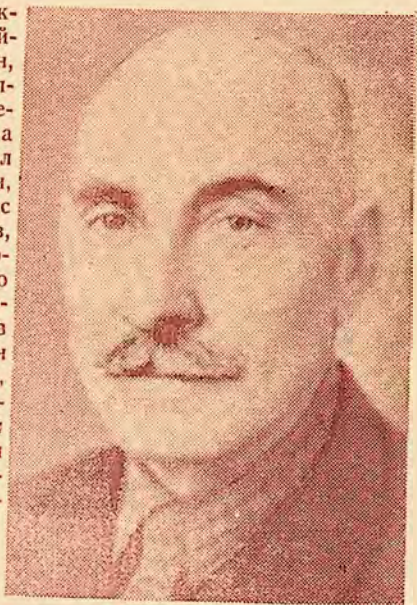
но се активизира Ивановската организация, която открива и обзавежда свой клуб в който комунистите организират своите политически мероприятия — сказки, вечеринки и събрания. През м. октомври, седем месеца след своето основаване партийната организация участва със своя листа в изборите и спечелва двама съветника в общината — Стоян Ангелов и Петър Узунов и един училищен настоятел — Йордан Ангелов.

През 1920 г. под ръководството на партийната организация в Иваново е учредена Младежка организация (КМС), която приема името на легендарната революционерка на Германия — Роза Люксембург. Секретар е младият комунист Колю Данев Токаджиев, а членове — основатели са Дачо Петров, Стоян Дичев, Симеон Стоянов, Борис Стойков, Белин Токаджиев, Йордан Георгиев, Ангел Димитров, Тодор Петров, Билчо Пенчев Чапаров, Спиридон Георгиев, Ангел Данев Червенков, Симеон Рачев и Мицо Карамизов. Активно работели в младежката организация и изпратените комунисти с партийно поръчение, учителите — Стефан Попов и Симеон Кавръков.

През 1920 г. партийната организация печели 50 на сто изборите в Иваново и за окръжен съветник е избран Дани Токаджиев.

Активна дейност провежда през това време и партийната организация в Божичен, в която постъпва ново попълнение: Георги Стоянов (преминал през 1926 г. в Сговора и Христо Иванов, предател през 1943 г. на Тинка Джайн, която загива в престрелка с полицията), Станю Стефанов, Дечо Колев, Стоян Дечев Колев и Иван Тончев. По-късно партийната организация получава отново попълнение из средите на младежите: Иван Желев, Александър Бонев, Стефан Димитров Томов, Георги Димитров Томов и Антон Димитров Томов. В този състав тя развива активна разяснителна и политическа дейност.

Замфир Замфиров

Партийните организации в двете села активно се включват в събирането на помощи за гладуващото население от Поволжието в резултат на разрухата от Гражданската война и сушата. Събрана е значителна помощ, която изпращат за предаване на новата социалистическа държава — Съветския съюз.

Партийните организации с всяка измината година укрепват организационно и идейно и в редовете им остават най-преданите на социалистическите идеи и на комунизма. Възприели новата линия на ЦК на БКП след нейния Трети конгрес и ленинските идеи като метод и стил в работата, те засилват политическата си дейност сред трудещите се и работят най-активно за изграждането на съюз и Единен фронт с прогресивните партии.

Деветоюнският кървав преврат нанася голям удар върху земеделските дружби и партийните организации. Комунисти и земеделци са арестувани, други минават в дълбока нелегалност. Но въпреки това, по указание на ОК на БПК партийните организации провеждат значителна подготовка за участие в Септемврийското въстание през 1923 година. В Иваново са имали готовност да прекъснат жп линията, но от ОК подават контра-парола да спрат тази акция. Гоненията на комунистите продължават и след Септемврийското въстание. Но партийните членове от Иваново и Божичен водят с още по-голяма последователност политическата агитация и сплотяват трудещите се в борбата срещу буржоазните правителства и кобурготската династия.

В изборите през 1931-33 г. в Иваново са избрани трима комунисти за съветници — Колю Токаджиев, Дачо Петров и Дочо Тодоров Мицов, а кметът в Божичен е комунист. През 1926 год. младежите-гимназисти в Божичен Иван Колев, Радослав Колев, Георги Михайлов и Христо Радков организират ремсова организация в селото, която заживява активен организационен живот, за която им дейност са изключени от русенската мъжка гимназия. Три години по-късно (1929 г.) по указание на ОК на БКП — Русе отново е изградена ремсова организация в Иваново, която продължава делото на младежката организация от 1920 година. За членове са приети Ангел Колев Михов, Иван Димитров Мангалски, Иван Петров Узунов, Стоян Билчев Атанасов, Билчо Иванов Райков, Пена Митева Георгиева, Пеню Стоянов. По-късно членове на РМС стават и Марин Маринов Узунов и Ради Георгиев. Секретар на организацията е Стоян Билчев Атанасов, който заема този пост до отиването си в казармата.

Ремсистите водят най-активен организационен и политически живот. Водят пропаганда срещу буржоазните партии по време на изборите, разнасят и разлепват из селото лозунги и карикатури, разнасят бюлетините на партията и разпространяват в „Жупел“.

Стоян Билчев отива войник през 1932 г. и участва в революционната дейност сред войниците и местното население. Става провал и за да не попадне в ръцете на полицията, емигрира в Румъния за да се прехвърли в СССР. Но бива заловен от румънската полиция и изпратен в затвора. През 1937 г. се завръща в България и отново се включва активно в организационния живот на партийната организация в Иваново.

През 1936 г. ОК на БКП свиква конференция на партийните организации от Ивановския район за да се учреди Районен комитет, която се ръководи от изтъкнатия партиен деец Руско п. Христов от Русе. Комунистите работват под ръководството на Районния комитет още по-бойко за изграждането на Единен фронт против надигания се фашизъм и се получава пълно единство между партийните организации и земеделските дружби.

Двете партийни организации развиват добра дейност в разпространението на партийни марки за събиране на средства за подпомагане на борещия се испански народ срещу кървавата диктатура на Франко. Още по-широко се подема разяснителната дейност против готвещата се от хитлеристкото правителство и Вермахта Втора световна война. Връзката на двете организации с ОК на БКП се засилва. В двете села идват за оказване на помощ и се укриват от полицията партийните функционери Руско п. Христов, Иван Димитров, Никола Попов, Дянко Стефанов, Ана Вентура, Йото Цветков, Диран Папазян, Тодор Койнов и други нелегални дейци.

Комунистите от двете села активно действуват и по Соболевата акция и са събрани и пратени 486 подписа до правителството в подкрепа на съветското предложение за подписване на пакт за дружба и ненападение.

Решителна роля през този период в работата на Божиченската партийна организация почва да играе младия комунист Илия Иванов Михнев. По указание на ОК на БКП той става отговорник на петорка в която са привлечени Йордан Иванов Желев, Иван Желев, Петко Георгиев Карачев и Иван Манев. Тя има поръчение да разобличава продажната политика на правителството, което присъединява България към Тристранния пакт на Фашистка Германия, да извършва саботаж по снабдяването на германските войски на Източния фронт с продоволствие, да събира оръжие и взривни вещества и други.

През това време братът на Михнев — Иван Иванов Михнев загива в неравна битка с полицията в София като пренася оръжие за партизанските отряди като член на бойна група.

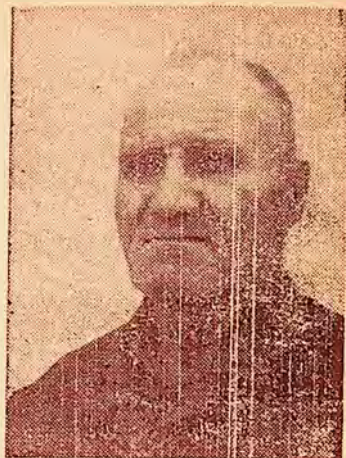
Комунистите от двете села с риск на живота си изпълняват поръченията на ОК на БКП за преминаване към курса на въоръжена борба, сплотяват трудещите се от района около спасителния Отечествен фронт, против продажното фашистко правителство и кобургутската династия. Тук действуват видните революционни дейци Дянка Стефанов — секретар на ОК на БКП, Ана Вентура — секретар на ОК на РМС, Никола Попов — секретар на ОК

Никола Токаджиев, активен борец против фашизма и капитализма, политзатворник от с. Иваново

Станьо Костадинов,
активен борец, член на БКП
от преди 9. IX. 44 год.
учредител на ТКЗС

Стефан Димитров,
основател на БКП и ТКЗС
с. Иваново

на БКП, Тодор Койнов и други нелегални борци. В тази им дейност активно се включва и Ангел Джуров от Червен, който работи в близка връзка с комунистите Илия Михнев, Колю Токаджиев, Стоян Билчев и други партийни членове. Двете партийни организации активно действуват по укриването на Червенската бойна група като осигуряват храна, продоволствие за нелегалните. Голяма част от комунистите са задържани в полицията, бити и жестоко инквизирани след разгрома на бойната група и убийството на Тинка Джайн.

Въпреки тежкия удар партийните организации продължават да работят — разясняват продажната политика на правителството и подготвят народа за скорошната победа на Съветския съюз и героичната му Червена армия над нашественика.

Партийните организации в Иваново и Божичен посрещат с много жертви, лишения и борба деветосептемврийската победа през 1944 година и се включват най-активно в изграждането на социалистическото общество. Те застават начело на трудещите се в изграждането и укрепването на народната власт, за коопериране на селата, а по-късно за благоустрояването им и подобряване културата и духовния живот на хората. Активно участвуват в утвърждаване кооперативния строй, икономиката на селата и под

Илия Михнев — политзатворник, активен борец против фашизма и капитализма, председател на ТКЗС — Божичен

помагат правителството при воденето на първата и втората фаза на Отечествената война. Включват се при национализацията на промишлените предприятия като поемат ръководството на онези от тях, които са в района.

Комунистите от Божичен съвместно със сдружените земеделци основават едно от първите ТКЗС в окръга следвани от селяните си в Иваново през 1948 година.

Ветераните в нелегалната борба Илия Иванов Михнев, Стоян Билчев, Борис Маринов, Борис Стойков и много други комунисти преминават на отговорна партийна и стопанска работа.

Други от тях дават своя ценен принос при изграждането на АПК „В. И. Ленин“ — Иваново като членове на УС на АПК, заемайки и други отговорни длъжности.

Историята на партийните организации в Иваново и Божичен е наситена с революционна борба и разнообразна дейност. Делото на комунистите е пример за подрастващото поколение, за неговото

правилно патриотично, класово и интернационално възпитание. То е неразривно свързано и е част от историята на Българската комунистическа партия, която води 90 годишна борба за благото и щастието на нашия народ, за делото на социализма и комунизма, което ще получи най-ярък израз на XII конгрес на Българската комунистическа партия.

Комунистите на Божичен авангард в борбата за социализъм

Стоян СТОЯНОВ. секретар на ППО — Божичен

Победата на Деветосептемврийската социалистическа революция през 1944 година извърши коренен прелом в живота на селяните от Божичен. Установи се народнодемократична власт, която си постави задача да възстанови селското стопанство и да утвърди кооперативния строй и социализма в селото.

Започна укрепване редовете на вече легалната партийна организация. Приети бяха нови комунисти. В Отечествена война участваха много божичани, някои от които няма никога да се завърнат в родния си край, но винаги ще бъдат в спомените на своите близки и в паметта на комунистите. Селяните от Божичен завинаги ще си спомнят с гордост подвига на Иван Иванов Михнев, геройски загинал в София при пренасяне на оръжие за нелегалните.

След успешното завършване на Отечествена война партийната организация започна да изгражда основите на социалистическото преустройство на селското стопанство. Трудни бяха дните на 1945 година, но комунистите бяха в авангарда на борбата за преодоляване на всички трудности. Разгърната беше масова разяснителна работа сред селската беднота и средните селяни, някои от които не разбираха своите класови интереси и даваха ухо на вражески настроени хора, но бе основано трудово кооперативно земеделско стопанство. Най-голяма заслуга за това имаше Илия Иванов Михнев, някогашният политзатворник, активен борец против фашизма и капитализма, стълб на партийната организация в Божичен.

И така. През 1946 г. се роди сдруженото семейство на кооператива в Божичен. Трудностите се удвоиха. Но партийната ор-

ганизация изпълняваше безкомпромисно набеязаната програма. Най-напред бяха събрани животните в общ обор. После се състоя първото отчетно-годишно събрание на ТКЗС. Закупени бяха първият трактор и вършачка.

С всеки изминат ден кооперативното стопанство водено от комунистите показваше предимството пред личното стопанство. Секретари на първичната партийна организация в Божичен през различните години бяха следните комунисти: Илия Михнев — от 1944 — 1948 год.; и от 1966 — 1967 год.; Георги Славов — от 1948 — 1949 год.; Димитър Ненов — от 1949 — 1955 год.; Ангел Райков — от 1955 — 1958 год.; и от 1968 — 1977 год.; Стефан Славов — от 1955 до 1966 год.; и от 1977 до сега — Стоян Василев.

Основната задача в работата на партийната организация винаги е била най-ускореното и ефективно изграждане на материалната база на ТКЗС. За тази цел ежегодно е закупувана високопроизводителна техника. Създавани са трайни насаждения и интензивни култури като са използвани високодобивни сортове и повече торове. Разширявани са поливните площи и е подобряван породния състав на селскостопанските животни.

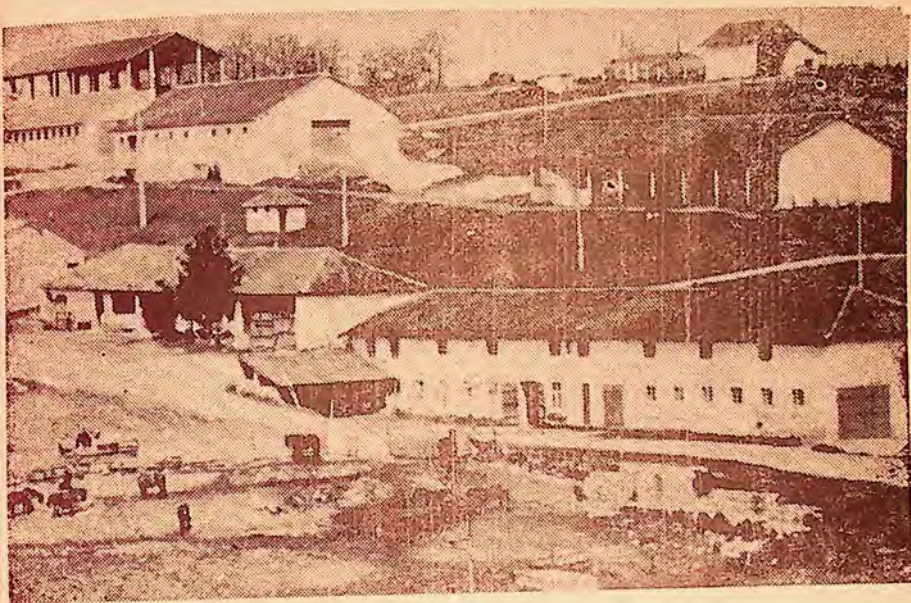
След създаването на АПК „В. И. Ленин“ в Иваново, животновъдството е концентрирано в Божичен, което се ръководи от партийната организация. Сега имаме телеугонителна ферма, овцеферма и свинеферма, които винаги изпълняват и често преизпълняват производствената си програма по икономическите и натурални показатели.

На 15 ноември 1980 година трудовият колектив на телеугонителната ферма в Божичен рапортува пред партийното и административно ръководство на агрокомплекса за преизпълнение на производствения си план за седмата петилетка. В рапорта се казва:

„Ние — животновъдите от телеугонителната ферма в Божичен, вдъхновени от трудовия подем за всенародно социалистическо съревнование в чест на XII конгрес на БКП и 1300 годишнината от създаването на българската държава рапортуваме:

Вместо определените 591 хил. лв. по плана за обща продукция за петилетката предадохме за 613 хил. лева продукция на държавата. Материалните разходи по плана са 311 хил. лева, а сме изразходвали 292 хил. лева. Преизпълнихме плана за чиста продукция с 41 хиляди лева, за чистия доход с 44 хиляди лева“.

В отговор на призива „За достойна среща на XII конгрес на БКП“ трудовият колектив на телеугонителната ферма в Божичен се явява пред конгреса на нашата любима партия с достойни

Изглед от Стопанския двор на с. Божичен

дела — изпълнение на производствената програма по горните и по други показатели. Това е нашият принос към работническия милиард“.

Първенци в производството са комунистите с които се гордеем — Илия Иванов Михнев, Цветана Тодорова Желева, Никола Александров Бонев, Иван Атанасов Илиев, Илия Стоянов Замфиров, Гина Трифонова Йорданова, Симеон Йорданов Желев, Георги Илиев Минчев, Димитра Пейчева Стоянова и др.

Големи промени настъпиха през годините на народната власт и в социално-класовата структура на селото, което също е дело на партийната организация. Подобриха се условията за живот. Създадено е медицинско обслужване на селяните, които социално са осигурени. Доходите на кооператорите от селото надминаха доходите на работниците от другите отрасли. Сега всеки

труженик на селското стопанство в Божичен живее в комфортно жилище.

Партийната организация в селото и за напред ще прилага Априлската линия в аграрната политика на партията изразена в пълното механизироване на труда и интелектуализацията на селско-стопанското производство.

Комунистите от Божичен са в авангарда на строителите на новия живот на селото. Ние ще продължаваме и за напред борбата заедно с всички трудещи се за изпълнението на всяка поставена задача от партията и правителството. По този начин ще дадем своя принос за постигането на главната цел — построяването на развитото социалистическо общество, която е набелязал ЦК на БКП начело с другаря Тодор Живков, за победно завършване на седмата петилетка, за достойна среща на XII конгрес на славната Българска комунистическа партия.

ЧЕРВЕНАТА МЕЛНИЦА

От 1928 год. до 1937 год., с малки прекъсвания, работниците от небетчийската мелница (бивша „Кепсизова“) бяха в тясна връзка с партийната организация в с. Иваново и нейния партийен секретар Никола Токаджиев.

Тук освен работници идваха за определено време на стаж и ученици от Мелничарското училище в Русе. Благодарение на умелата и много активна работа на комунистите в мелницата Никола Илиев, Асен Владимирев, Иван Николов, тя беше превърната в база за пропаганда на комунистическа дейност, в удобно място за връзка с партийни функционери от град Русе и с партийни организации от съседните села.

По нареждане на Окръжния комитет на БКП — Русе в мелницата е укриван в продължение на 4 месеца нелегалния другар Ангел Иванов (Рубчето) от с. Батишница, Русенско. Редовна връзка е поддържана с комунистите Руско п. Христов, Димитър Нейков, Георги Джурев, Рачо Колев и други.

Като висока оценка за дейността на комунистите от мелницата е и решението на пълномощника на ЦК на РМС за Русенски окръг — Йордан Лютибродски тя да бъде пункт за разпространение на нелегални печатни материали. Доставяни от др. Сотир Пейчев, те се разпространяваха в селата Щръклево, Пиргово, Божичен, Тръстеник и районните комитети на Иваново и Две могили.

Из спомените на Н. Т. ИЛИЕВ
ОПА № 267

ГЕРОИЧНА ЛЕТОПИС

В Божичен се създава партийна организация още преди Първата световна война със секретар Димитър Томов (Шопа). Тя решително се обявила на страната на трудещите се селяни, против продажната политика на буржоазните правителства. Влиянието ѝ пораснало и през 1919 г. в редовете и влиза ново попълнение.

През март 1920 година в Иваново била основана партийна организация със секретар Велико Данев Токаджиев и петнадесет души членове.

Особено голяма активност проявява Ивановската партийна организация през 1921 год. Тя взема участие в изборите за общински съветници и училищни настоятели със своя листа и спечелва двама съветника — Стоян Ангелов и Петър Узунов и един училищен настоятел — Йордан Ангелов.

В изборите за окръжни съветници през 1922 г. партийната организация в Иваново получава 50 на сто от гласовете в полза на своя кандидат за окръжен съветник Дани Токаджиев.

През 1920 г. в Иваново била основана младежка организация (КМС), която била наречена „Роза Люксембург“. Секретар на организацията е Кольо Д. Токаджиев с тринадесет души членове.

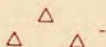
Дейността на организацията е била подпомагана от учителите Стефан Попов и Симеон Кавръков, които работели в партийната организация.

На 13 ноември 1921 г. на окръжната партийна конференция е решено да се изградят районни партийни комитети за по правилно ръководство на организационната и масово-политическата работа в селата. Създаден бил районен комитет с център Иваново, в който влизали селата Щръклево, Божичен, Кошов, Пиргово, Тръстеник, Червен, Красен и Нисово. Избран бил и районен комитет в състав: Кольо Данев Токаджиев и Дани Токаджиев от Иваново, Велико Тороманов от Щръклево, Георги Желев (Майора) от Божичен и Върбан Кръстев от Червен. За секретар бил определен Кольо Данев Токаджиев.

На 29 октомври 1922 г. е свикан Окръжен събор в Русе във връзка с искането да бъдат съдени виновниците за националната катастрофа. В него взели участие и около 25 души от Иваново, Божичен, Кошов и други села от района. Правителството на БЗНС се видяло принудено да се подчини на искането на масите и да насрочи за 29 ноември, с. г., референдум, в чиято полза се изказали 90 на сто от избирателите в селата Иваново, Божичен и Кошов. Комунистите били единни със земеделците.

На 10 юни 1923 г. кметът на Иваново — Вълчо Бобилов, земеделец, събрал стотина души и тръгнали за Басарбово — сборният пункт за нападение на Русе.

Селяните от всички околни села заели фронт от Пиргово до Щръклево и застрашавали фашистките превратаджии в Русе.

В организирането на този отпор взели участие и ръководителите на партийните организации Замфир Замфиров от Божичен и Дани и Кольо Токаджиеви от Иваново, вследствие на което на крак се вдигнали всички комунисти, земеделци и безпартийни от Иваново, Божичен и Кошов.

Но, мнозина разбрали безнадеждността на положението и се разколебали. Други емигрирали зад граница.

Към средата на 1926 г. партийната организация в Иваново била възстановена. Започнало изграждането на младежки работнически дружества. Районният комитет и партийните групи още през август минали в нелегалност.

Това продължило до 1928 г., когато била основана работническата партия.

През периода 1938—1944 г. много членове на партийната организация в Иваново били мобилизирани, а други, поради жестокото настъпление на фашизма бездействували. Най-активно работели през този период комунистите Кольо Данев Токаджиев, Дачо Петров, Иван Данев Токаджиев, Стоян Билчев Атанасов, Симеон Стоянов Минчев, Ангел Данев Червенков и други.

В Божичен била сформирана петорка с отговорник — Илия Иванов Михнев. Илия Михнев осигурявал оръжие и взривни материали, които предавал на Дянко Стефанов — секретар на ОК на БКП, на Коста Момчилов и на други представители на партията. На три пъти той доставял патрони чрез своя брат Иван Михнев, който на 5 март 1942 г. геройски загинал в неравна престрелка с полицията, пренасяйки оръжие и боеприпаси за партизаните край София.

Ивановските комунисти били посетени от Ана Вентура, Тодор Койнов и Монс Натан, които им дават указания да извършват саботажи и подривна дейност и да убеждават селяните да не дават храни и продукти за немската армия.

В края на 1942 г. Диран Папазян посетил секретаря на партийната организация Кольо Токаджиев в Иваново. Стоян Билчев бил определен за куриер между Иваново, Божичен и Червен, където държал връзка с Илия Михнев и Ангел Джурев.

В дома на Токаджиев и Билчев често нощували Никола Попов, Ана Вентура, Тодор Койнов, Моис Натан, Диран Папазян.

През същата година Стоян Билчев и други комунисти били интернирани в концлагер.

На 21 февруари 1943 г. Диран Папазян и Тодор Койнов дали указания на Илия Михнев да осигури място в Божичен и подслон на Русенската бойна група, в която била и Тинка Джайн.

Минчо Ганев и баща му — дядо Ганьо снабдявали редовно с храна членовете от бойната група в една пещера край селото. Членове на групата били Диран Папазян, Моис Натан, Тинка Джайн, Яко Юлзари, Никола Пиргозлиев, Яко Меламед и Елия Шоев.

В последствие бойната група се изтеглила към Червен и разделила на две. Тинка Джайн и Диран Папазян тръгнали към Божичен с така наречената Червенска група.

Предателят Христо Иванов от Божичен става причина за героичната гибел на Тинка Джайн в собствения му дом.

След разгрома на бойната група Илия Михнев е осъден на 15 години затвор, Кольо Токаджиев изтезаван 42 дни в полицията и получава същата присъда.

Двете братски организации на БКП в Иваново и Божичен фактически били обезглавени. Но борбата продължила. Завърналият се от концлагер Стоян Билчев поел секретарството на Ивановската организация. Саботажите се засилили. В района били създадени нови бойни групи. Все повече селяни укривали зър-

нени храни и изколвали добитъка, за да не го реквизира фашистката власт.

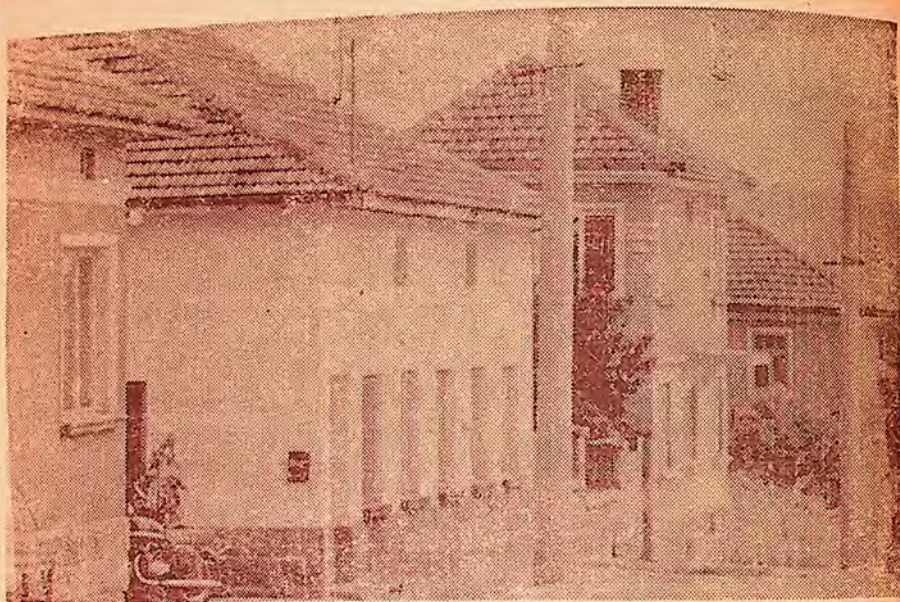
Броят на ятаците и помагачите на нелегалните партийни функционнери достигнал до осем души в Божичен и дванадесет в Иваново.

Деветосептемврийската социалистическа революция през 1944 год. с участието на всички прогресивни сили, ръководени от Българската комунистическа партия и сплотени около Отечествения фронт донесе свободата на народа с помощта на Червената армия.

Алените жалони на героичната летопис на нелегалната борба водят до тук. От тук нататък са жалоните, които повеждат на рода ни към сияйните върхове на социализма и комунизма.

Общ изглед от центъра на Божичен.

СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКО И ПЕРСПЕКТИВНО РАЗВИТИЕ НА БОЖИЧЕН

Никола БОНЕВ,
кмет на с. Божичен

Селото е разположено всред хълмиста местност, недалеч от железопътната линия Русе — Горна Оряховица и отстои на 18 км от окръжния център. През землището му протича река Русенски Лом, която напоява част от низината и я прави плодородна. Разказват, че Божичен е основано по време на османското иго. В канарата срещу селото имало пещера, скална църква. По празници и особено на коледа от околните села там идвали много хора. В старо време коледа се наричала Божич и поради това кръстили селото Божичен. Населението било съставено повече-

то от турци и татари. През 1830 г. започнали да се заселват селяни от Казанлък, Ст. Загора, Сливенско, Еленско, Дряновско и Габровско. Пръв дошъл някой си дядо Никола Бакалов.

Народът бил жестоко изтезаван от турските поробители, но имало един стар турчин Джафер, който винаги бил в защита на българите. Той направил скривалище и в него се укривали от похищение българските момичета. Дядо Джафер починал след Освобождението. Неговият син Юсмен, който също бил добър човек, починал преди няколко години в селото.

Населението на Божичен в миналото се занимавало главно със земеделие. Сеят се всички житни култури и някои индустриални растения. Доходен поминък е било каменоделството. Край селото има много хълмове от мек варовик, който селяните бработвали в големи блокове и изпращали в големите български градове, дори и в някои европейски страни. Камъкът се използва за облицовка на големи и малки сгради. Каменоделството е известно и в наши дни.

За стопанското издигане на селото допринесла много основаната през 1906 год. кредитна кооперация, която насърчавала и подкрепяла всяка полезна инициатива.

Преди 9 септември 1944 год. в селото не е била изградена нито една стопанска сграда и е тънело в кал. След деветосептемврийската победа през 1944 г. партийната организация се заема с редица инициативи за развитието на селото. В основаното ТКЗС влизат бедни и средни селяни. Една година след това (1947 г.) почва изграждането на първата стопанска постройка и оформяването на стопанския двор. През 1947 год. стопанството купува трактор „Диринг“ и вършачка, което помага за масовизиране на ТКЗС през 1950 год. и по-голяма част от селяните стават негови членове.

Под грижите на народната власт селото бързо променя своя облик. То е електрифицирано, радиофицирано и водоснабдено чрез изграждането на модерна — автоматизирана помпена станция, която задоволява нуждите с питейна вода на селата Божичен, Иваново и Кошов. В центъра се издига модерна читалищна сграда, построена през 1969 год. Тя разполага със салон с 200 места, библиотека, гримьорна и киномашина, където два пъти седмично се прожектират филми. Изградена е административна сграда на ТКЗС, в която се помещава и здравната служба. Селото има и добре обзаведена фурна. През 1970 година чрез масово участие на населението с доброволен труд потребителната кооперация строи двуетажна сграда с добре обзаведен смесен магазин и пивница, които задоволяват нуждите на селяните. В близост, до поречието на р. Лом, в края на селото е построен

леярен цех на ТПК „Електрометал“ — Русе, в който работят 25 божичени и задоволяват нуждите от леярски услуги на редица предприятия в града и в окръга.

Над осемдесет процента от улиците са асфалтирани и електрифицирани и се осветяват вечер от над 50 осветителни тела. Кметството полага много грижи за хигиенизирането и озеленяването на селото. Всяка година от доброволния труд на населението са залесявани улици и площади с иглолистни дървета, предимно бор, смърч и ела. Деветдесет на сто от жилищата са с измазани и с оформени външни фасади, а във всяка къща има радиоточка. Над 40 на сто от домакинствата притежават телевизори. Всичко това създава уют и култура в бита на жителите от Божичен, но в последно време поради близостта на селото с окръжния град, то се оформя и като място за отдых на живеещите в Русе граждани. Над 50 дворни места са закупени от русенци върху които са построени красиви вили. В близост до селото са раздадени 70 парцела по 76 МП на граждани от Русе и в съботните и неделните дни в селото е оживено и весело.

В бъдеще Божичен ще се развива още повече като място за отдых на трудещите се. Предвиждат се редица благоустройствени мероприятия по поречието на р. Лом. В процес на създаване е засадената 250 декара борова гора, която се обработва от доброволен труд на местното население.

През следващата година престои включването на селото в автоматичната телефонна централа. Усилията на кметството са насочени в перспектива към ниското строителство, в поддържа не на уличната мрежа, озеленяването и хигиенизирането на селото и създаването на необходимите условия за труд и отдых на жителите в селото.

Иван Михнев

НЕПРЕСЕКВАЩА ПЕСЕН

На Иван МИХНЕВ

Качи се каруцата и шибна леко конете. Левият беше тромал. Стори му се, че понакуцва. Но сега бързината решаваще успеха и подвижна:

— Хайде Алчо.

Погледна часовия със затыкнатия нож на пушката и си каза. „Само веднаж да минна портала. Ако знае какво се крие под вързопите няма така спокойно да се разхожда пред будката“.

— Стой! — спря го войничето с мъхесто лице и кръгли очи.

— Какво караш?

— Пране на домакинската рота.

Огледа овехтялата му войнишка униформа и дръгливите коне и го пусна. Иван почувствува странна лекота, когато напусна летището. Мотор на самолет изгрухтя зад хангара и настъпи отново тишина. Усмивна се като си припомни как подофицерът измъкна за петдесетте хилядарки карабините, картечницата и куршумите от склада. Седемдесет хиляди патрона . . .

Конете поеха в тръст към града. Хвърли замечтан поглед върху гълъбовите върхове на срещната планина. На друга такава планина го чакат мъжете в бивака. Очакват с трепетни сърца карабините, картечницата и патроните. . . Една картечница е огнен змей в един партизански отряд . . . Ква-ква-ква! . . . Коси кордона жандармеристи, които настъпват към партизаните . . . Стига картечарят да има здрава ръка и вярно око . . . Тази хубавица няма да попадне в лоша ръка . . .

— Хайде, Алчо! Дий, Дорчо!

И кой знае защо в главата му се появи мисълта по онази песен, с която посрещаша някога в далечното родно село любимия си учител в клас. Как бяха думите и мелодията ѝ?

Навлече в града и дълго обикаля улиците. Спря пред трамвайната линия и се обърна назад — погледът му облиза всеки ъгъл, всеки минувач . . . И отново напред . . . Онзи, с винаги замисленото лице ще бъде доволен от оръжието. Сигурно поддържа връзка с Централния комитет на партията.

Сякаш дочу протракването на пушките в дъното на каруцата и потрепера . . . „На подофицера наброих хилядарки, ако ме пипнат, ще платя с главата си . . .“ Тъмна вълна се надигна в гърдите му. Страх или глад присвива стомаха му?! „От вчера сутринта не съм слагал нищо в устата си . . .“ И пак се опита да запее онази песен.

Тогава чу от дъното на улицата мелодия от шарманка. Скитник с розови белези по лицето въртеше ръчката и във въздуха се разнасяха звуци на „Лили Марлен“. „Млъкни с тази проклета песен!“ — изруга го в себе си той. А онази другата песен сама се появи в него и затананика, когато излезе на дървенишкото шосе:

Заплакала е гората,
гората и планината,
все зарад Индже войвода.

Думите излитаха из устата му както слънцето запалва с огнениле си лъчи облаците по небето в утринта . . . И всичко око-

ло него — безлюдното шосе, трите акациевни дървета, където трябваше да го чака явката, всичко засия, осветено от невидима светлина.

Неочаквано конете спряха. Запръхтяха и забиха копита о земята. . . „Къде е явката?“ Вместо него заизкачаха из под земята непознати мъже и се спуснаха с метални отблясъци в ръце срещу него.

Той скочи от каруцата. Хукна към близката железопътна линия. Тичаше с пълни гърди и стреляше срещу преследвачите си. Залегна зад насипа. Първият подви крак под точния му изстрел към земята. Втори . . . Трети . . . Остана един патрон и . . . непрекъсващата песен, която напираше в гърлото му . . .

Опря сгорещената цев в слепоочието си . . . В главата му се мернаха онези светли птици, които му разказваха за този неочакван миг през тъмните нощи в живота му . . . И отпусна глава в пръстта . . . Птиците размахваха над него криле. После се устремиха към сините планини и далечното село край Дунава да отнесат песента му . . .

Гено БОРОВ

ГОДИНИ НА ПРЕУСТРОЙСТВО НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Любомир МАСЛАРОВ, ръководител на производствен участък в с. Иваново

Когато читателят разгърне страниците на тази брошура, партийните организации в с. Иваново и с. Божичен ще са навършили шест десетилетия от своето съществуване. В потока на историята това не е особено голям срок. Но по извървеният дълъг и сложен път, по мащабите на борбата за свобода и социализъм, по дълбочината на проблемите, за изпълнението на които комунистите са били в авангарда на борбата, този срок за село Иваново, както и за цялата ни родина, се равнява на цяла епоха. Особено ярко се откроява с големите си преобразования периодът след деветосептемврийската социалистическа революция през 1944 г.

Със селата Иваново и Божичен в миналото не съм свързан, но с втората половина на юбилея имам пряко отношение и връзка. Изградените ТКЗС след Петия конгрес на БКП бяха пряко приложение на разработването и прилагането на научно-обоснована програма и конкретните задачи по кооперирането, укрепването на ТКЗС и неговите организационно-стопански основи, като преобладаваща социалистическа форма на селскостопанско предприятие.

През месец април 1953 година в с. Иваново се изгради машинно-тракторна станция. От месец май същата година постъпих на работа в МТС, като главен агроном. Изграждането на МТС в с. Иваново допринесе и създаде благоприятните материално-технически условия за развитието и укрепването на ТКЗС в с. Иваново и с. Божичен, и другите стопанства в района на МТС. Тя беше решаващият фактор за постигнатите и бъдещи успехи в селското стопанство в Иваново и Божичен, за увеличаване на продукцията и намаляване на нейната себестойност.

Спомням си и никога няма да забравя с каква упоритост

Другаря Тодор Живков при посещението му през 1977 год. с дипломатическия корпус в АПК — Иваново сред пионери.

и вяра работиха комунистите за развитието и укрепването на ТКЗС. Разораваша се синуриите, променяше се съзнанието на селяните. Частното даваше път на общото, на колективното. Това не беше леко, защото беше революцията. Това беше сурова борба, начело в която бяха комунистите. Кой бяха те? Нека не ги забравяме — Иван Токаджиев, Тодор Радев, Петко Тодоров, Борис Ботев, Борис Стойков, Илия Героев, Иван Стойков, Велико Пенчев, Симеон Владимиров и други кооператори от Иваново, и Илия Михнев, Стояна Георгиева, Тодор Михайлов, Георги Славов, Иван Желев, Минчо Ганев, Пеню и Мара Касърови и други труженици от с. Божичен.

Априлският пленум на ЦК на БКП (1956 год.) и последвалите го мерки за повишаване материалната заинтересованост и разгръщане инициативата и творческото дръзновение на селско стопанските труженици с помощта на партийните организации, за увеличаване на производството, и за подобряване на материално-техническата му база, изиграха историческа роля за постигане всеобщи успехи в развитието и укрепването на ТКЗС в Иваново и Божичен.

С обединяването на ТКЗС през 1958 година се създадоха по-благоприятни условия за използването на материално-техни-

ческата база, за привеждане на производствените отношения в съответствие с развитието на производителните сили и постиженията за успешно внедряване на постиженията на научно-техническия прогрес. Създаде се обединено ТКЗС „Червеният октомври“ от селата Иваново, Кошов и Божичен.

! След обединяването им преминах на работа в ТКЗС, като главен агроном. Това бяха години на непрекъснат възход на ТКЗС и пълно използване предимствата на кооперативния строй. Кооператорите икономически замогнаха. Не мога да не посоча факта, че изселването на старото село Иваново на гарата, започнало след 1955 година завършило само за 4—5 години показва икономическата мощ на кооперативния строй. Кой ги принуди? Прогресът и по-големите възможности на обединеното ТКЗС.

Изградените партийни комитети след обединението на ТКЗС през 1958 година изиграха решаваща роля за укрепването на партийните организации и за умножаването на стопанските успехи.

От 1959 год. до 1972 год. бях член на Общинския партийен комитет и секретар по идеологическите въпроси, което сега ми дава възможност по-отблизо и с право да посоча и подчертая голямата роля, която е играла партийната организация в Иваново, за укрепването, развитието и утвърждаването на кооперативния строй в селското стопанство. Какви революционни промени настъпиха от тогава до сега? Сега се произвежда много повече продукция с по-малко жив труд.

Нов по-висок етап на аграрната политика на партията е ускореното преминаване на селското стопанство на промишлени основи във връзка с по-нататъшното задълбочаване на концентрацията, специализацията, интензифицирането и аграрно-промишлената интеграция. Изграждането и усъвършенствването на аграрно-промишлените комплекси, като основна форма на хоризонтална интеграция, постави началото и развитието и на вертикалната форма на интеграция. Това е завоевание с голямо значение за възхода на селското стопанство в етапа на доизграждане на развитото социалистическо общество.

Шестдесет годишнината на партийните организации в Иваново и Божичен е повод да посочим големите успехи, които имахме в селското стопанство и повод за размисъл, какво още не е направено за развитието и укрепването на този важен отрасъл за народното стопанство.

ГРИЖАТА НА ПАРТИЯТА — ГРИЖА ЗА ЧОВЕКА

Иван ДЯНКОВ,
председател на Общ. к-т на ОФ, Иваново

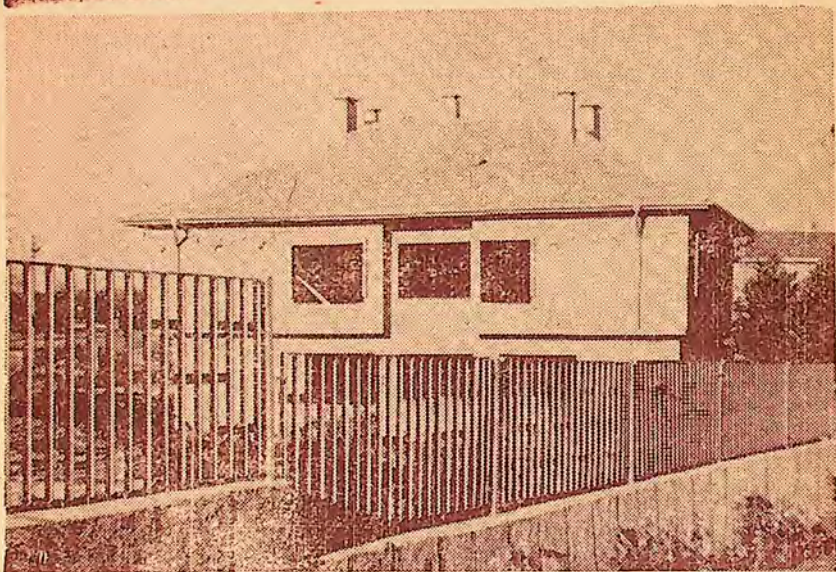
Непосредствено след 9. IX. 1944 година, когато усилията на партийните организации в Иваново и Божичен бяха насочени към утвърждаването на социалистическия строй на село, започна и масовото движение за благоустрояването и хигиенизирането на селищата. За изключително кратък срок 2—3 години старото село Иваново беше ликвидирано като селище, за да израсне отново на 4 км от предишното, разположено от двете страни на жп гара.

Ивановчани добре помнят 1957, 1958, 1959 години, когато по улиците на селото можеше при дъждовно време да се движиш само с гумени ботуши. Единствения източник за вода бяха съществувалите 7 кладенеца с по над 30 м. дълбочина и разположените на 1 км от селото 3 самотечащи чешми.

Кални и прашни бяха и улиците на село Божичен. Мрачно то минало не остави в наследство никакви просветни, културни, здравни, търговски и други обществени сгради, които да задоволяват най-неотложните нужди на нашето население.

За това усилията на ППО в селата бяха насочени към подобряване условията на живот на нашето население.

Органите на държавната власт и народното самоуправление, активно подпомагани от Отечественофронтовските организа-

Новата сграда на здравната служба в Иваново

ции под непосредственото ръководство на партийния комитет вдигаха населението от Иваново и Божичен на благороден труд за благоустрояването им.

Новото Иваново беше електрифицирано и водоснабдено. Построена беше новата сграда на основното училище с добре обзаведени класни стаи, кабинети, кухня, столова и други. Днес по всички улици минават тротоари и 95 на сто от уличната мрежа е асфалтирана.

Съвременен и добре поддържан жп подлез свързва източната и западната част на селото.

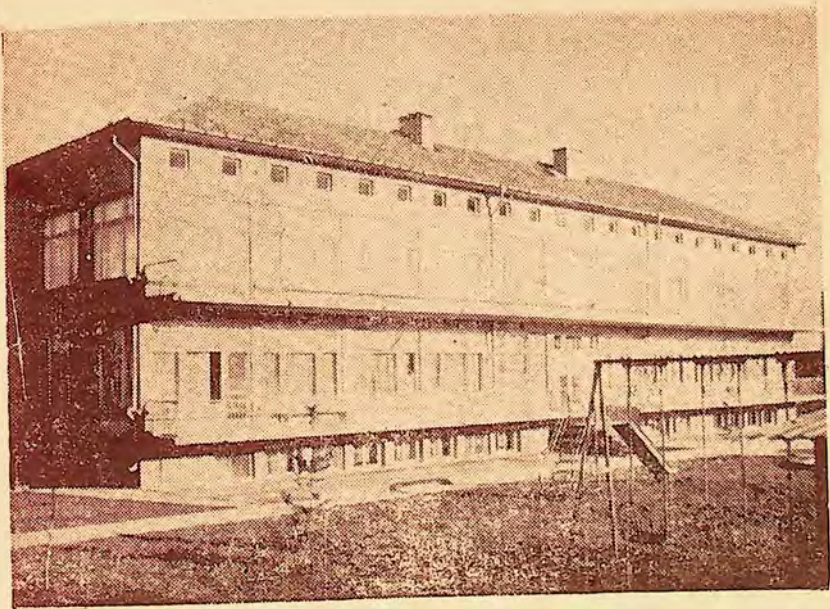
Гордеем се с модерната търговска сграда и прекрасната детска градина.

Предстои откриването и на съвременен здравен дом.

Едно от най-благоустроените селища на селищна система Иваново е село Божичен. Всички улици са асфалтирани. Всред селото се кипрят красивите сгради на читалището и търговията.

Всичко това дължим на всеотдайния труд на нашето население, което чувства големите грижи на БКП. Начело във всяко едно начинание са и комунистите от ППО, умело ръководени от своите партийни бюра.

Нека в навечерието на XII-тия конгрес на БКП, 1300-годишнината от създаването на българската държава и 60-годишния юбилей от създаването на партийните организации в селата Иваново и Божичен да работим с още по-голямо вдъхновение за постигането на нови успехи, за процъфтяването на социализма в нашите села.

Слънчевата сграда на Детската градина и ясла в Иваново.

Част от звеното-първенец на Вълчо Стефанов от Иваново — 1964 год. Първият в ляво е Иван Мангалски — основател на РМС — Иваново през 1929 год.

ЗА ЮБИЛЕЯ ДОСТОЙНИ ДЕЛА

Иван ИГНАТОВ — секретар на ППО
„Производство“ с. Иваново“

Нашата партийна организация има след себе си една неписана история. Всяка страница на тази история има свой облик и свое съдържание. Но тези страници са колкото различни и индивидуални, толкова и сходни. Защото винаги, и в първите години на създаването си, в годините на укрепването на кооперативния строй, и днес, тя е имала и има своята основна задача — да укрепва своите редици, да пропагандира и отстоява политиката на БКП, да се грижи за повишаване жизненото равнище на хората

Изминалите години са време на утвърждаване и укрепване на ППО за да бъде днес тя действително политическо ядро на трудовия колектив,

Само през последните три-четири години под ръководството на партийната организация постигнахме големи успехи в производството на пшеница, царевича, ечемик. Ние достигнахме съответно от царевича по 850 кг зърно от декар, от пшеницата по 482 кг средно от декар, и от ечемика по 479 кг зърно от декар. Увеличи се чувствително и животинската продукция като през 1980 година достигнахме по 7,280 кг вълна средно от овца и по 248 броя яйца средно от кокошка-носачка.

Извърши се революция в механизацията и в химизацията на производството. Чувствително нарасна фондовъоръжеността и енергонаситеността на територията на нашия район.

И днес, макар и на 60 години, нашата любима партийна организация е все така млада и жизнеспособна и води с увереност комунистите и безпартийните, всички трудещи се към нови

успехи на политическия и трудов фронт.

Такава, каквато я помнят и най-старите комунисти и безпартийни, но израснала — с богат жизнен опит, тя ще посрещне приближаващия XII конгрес на БКП.

Иска ми се в навечерието на юбилея с чувство на гордост да изкажа от името на ПБ нашата голяма благодарност за това, че партийната организация в с. Иваново преминала през много трудности в своя живот, днес стои твърдо на позициите на марксизма-ленинизма и провежда линията на БКП, чиято основна цел е изграждането на социалистическото общество. Поздравяваме и най-възрастните другари-комунисти, които изнесоха на плещите си най-големите трудности за укрепване на партийната организация, които и сега не жаят сили и вървят рамо до рамо с най-младите, устремени към претворяване политиката на БКП в дела.

Програмата за естетическо възпитание в действие

Иванка КРУМОВА,
секретар на ТППО — Иваново

Много от проблемите, свързани с естетическото възпитание на жителите на Иваново зависят от местното читалище. Разпространявайки художествени ценности чрез литературата и с помощта на другите средства на масовата информация, читалището се превърна в последователен агитатор и пропагандатор на партийната и държавна политика.

С всяка измината година се увеличава броят на раздаваните книги с художествено, научно и обществено-политическо съдържание. Половината от населението посещава читалището. Обръщаемостта на книжния фонд е 17 на сто. Проведени са различни мероприятия — рецитали, викторини, литературни вечери и срещи с писатели за пропагандиране на литературата. Тази есен читателите от Иваново се срещнаха с поета Салис Таджер по време на литературните празници „Класа работна, напред!“ Доцка Маринова — председателка на читалището, направи вълнуващо изказване. Интересни мисли изказаха и комсомолките Стоянова и Тодорова.

По различни поводи са обсъдени много книги с трудови колективи, с комсомолци и пионери. Незабравима ще остане в съзнанието на ивановчани срещата с генерал Боян Михнев.

Художествената самодейност е една от най-важните дейности на читалището. За разлика от други години, партийното бюро на териториалната първична партийна организация намери подход за съвместна работа на ДКМС с читалището. Усилията на младежите, съчетана с опита на по-възрастните самодейци дадоха резултат. Театралният колектив изнесе пиесата „Свекърва“ и получените средства бяха предадени за закупуване на нови книги. Бяха подготвени едноактни пиеси по случай 8 март — международния ден на жената и други чествувания. Драмсъставът сега се под-

Вокалната група при читалище „Хр. Ботев“ — Иваново

готвя за 1981 година.

Похвала заслужават комунистите Божидар Коев, Ст. Димитрова, комсомолката Галя Цанева и други, които работят всеотдайно за преуспяването на самодейността в Иваново.

Вокалната група също взе участие при някои обществени чествувания. С интерес се следн новоизградения танцов пионерски състав под ръководството на учителката-комунистка Ет. Йорданова по поръчение на ПБ на ТППО.

Подпомагани от профсъюзния дом на културата, пионери-те участвуват с литературно-музикални програми в най-различни ритуали на АПК „В. И. Ленин“ и в ежедневната трудова дейност на тружениците в селското стопанство, ръководени от комунистката Йорданова.

В навечерието сме на XII конгрес на Българската комунистическа партия, а броени дни ни делят от шестдесетгодишния юбилей от създаването на партийните организации в Иваново и Божичен. Комунистите са начело при изпълнението на приетата програма за естетическо възпитание на младежта и трудещите се в Ивановската селищна система.

Един от паметниците на загиналите руски богатири за свободата
на народа ни край Иваново.

Много делегации от близки и далечни приятелски страни посещават АПК — Иваново за обмяна на опит.

На снимката: Мохамед Али Табу (в средата) — секретар на Генералния народен комитет по въпросите на селското стопанство и аграрна реформа на Либийската арабска социалистическа народна Джамахирия сред лозарите от бригада „Георги Иванов“, Пиргово.

Редактор: Гено Боров
Технически редактор: Стоян Иванов
Коректор: Елка Колева
Художник: Юлия Георгиева
Фотоиллюстрации: Ради Драгнев
Метранпаж: Вярка Миланова
Тираж — 400 броя.

Печатница „Прогрес“ — Русе, 1980 год.

389 30

THE
CITY
HOMER

